

РЕШЕНИЕ

№ 1216

гр. Бургас, 23.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАН Г. ДЕЧЕВ

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разглежда докладваното от ИВАН Г. ДЕЧЕВ Гражданско дело №
20222100101507 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба на Д. М. К. с ЕГН *****, действаща лично и като законен представител на малолетното си дете С. С. П. с ЕГН *****, двамата с адрес ***, със съдебен адрес гр. Бургас, ул. Шейново № 61 - адвокат Стоян Чапразлиев, Г. А. П. с ЕГН *****, С. С. П. с ЕГН *****, двамата с адрес ***, и А. С. П. с ЕГН ***** с адрес ***, последните трима със съдебен адрес гр. Бургас, ул. „Шейново“ № 61 - адвокат Соня Скъпияева.

Предявяват следните осъдителни иски за заплащане на обезщетения за неимуществени вреди от смъртта на техния родственик С. С. П., настъпила на 06.11.2019г. по време на военната му служба във военно формирование 34590 - Бургас :

- за детето С. С. П. - 250 000 лв.;
- за Д. М. К., съжителствала на семейни начала с починалото лице - 200 000 лв.;
- за родителите Г. А. П. и С. С. П. - по 200 000 лв.;
- за братя А. С. П. - 150 000 лв.;

ведно със законната лихва върху всяка от главниците, начиная от датата на събитието - 06.11.2019г. до окончателно им изплащане, както и направените по делото съдебно деловодни разноси.

Твърди се, че С. С. П. бил военнослужещ, като към посочената дата заемал длъжността „младши водолаз“ във водолазна група водолазен катер, плаващи средства и съоръжения във военно формирование 34590 - Бургас. С писмо № 6526/10.10.2019г. на началник щаб на в.ф. 54950 Бургас до началника на ВМА - МБАЛ гр.Варна било поискано

разрешение за извършване в периода 04. - 08.11.2019г. на медицинско освидетелстване за годност за щатен водолаз на шестима водолази от състава на в.ф. 34590- Бургас, в това число и С. П. - за провеждане на имитационни водолазни спускания до 60 метра в хипербалния комплекс. Със заповед № РД-13-209/31.10.2019г. на командира на в.ф. 34590 Бургас и в изпълнение на утвърден план за провеждане на ежегодни медицински прегледи шестимата водолази, сред които и С. С. П., били командирани в МБАЛ - ВМА гр.Варна за посочения период на освидетелстването. На 04.11.2019г. преди обяд били проведени медицински прегледи от военномедицинска комисия, като на същата дата било направено имитационно спускане в барокамера на дълбочина 45м. На 06.11.2019г. по време на имитационно спускане на дълбочина 57м. в хипербални условия настъпила смъртта на С. П., вследствие на остра сърдечна недостатъчност, дилатация на сърцето. Злополуката е приета за трудова – внезапно увреждане по време и във връзка с извършваната работа.

Ишците болезнено са преживели смъртта на техния близък, с множество негативни психични и емоционални преживявания, като болката от загубата им е непреодолима и непоправима. В резултат от загубата на сина си ищецът С. П. получил ново заболяване – неинсулинозависим захарен диабет, за което се нуждае от поС.но медикаментозно лечение.

Предявените субективно кумулативно съединени искове са с правно основание чл.233, ал.5 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България /ЗОВСРБ/ вр. чл.49 ЗЗД.

Исковете са предявени първоначално пред Районен съд – Бургас – гр.д. № 8334/2021г. Като ответник по исковете си ишците са конституирали Военно формирование 32890 – Бургас. По искане на този ответник в производството пред РС – Бургас като трето лице – помагач на негова страна е конституирана Военномедицинска академия.

С определение № 4007/25.07.2022г. производството пред районния съд е прекратено и е изпратено на настоящия родово компетентен съд.

В изпълнение на указания, дадени от настоящия съд на основание чл.129, ал.1 от ГПК с разпореждане № 3079/20.09.2022г., с молба от 06.10.2022г. ишците са уточнили пасивно легитимирания ответник по исковете си – Министерство на отбраната на РБ, който е надлежен ответник. Ето защо производството по делото е било прекратено по отношение на ненадлежащия ответник Военно формирование 32890 – Бургас и на неговия помагач Военномедицинска академия.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК ответникът Министерство на отбраната представя писмен отговор. Прави възражение за недопустимост на иска по отношение на него, основано на наличие на трудово правоотношение между починалия военнослужещ С. П. и Военно формирование 32890 – Бургас. Съдът намира възражението за неоснователно. Претенциите на ишците не са с правно основание чл.200 от КТ, тъй като починалото лице е било на военна служба и правоотношението се урежда от специалния закон – ЗОВСРБ. Приложимите норми на чл.233, ал.5 от ЗОВСРБ и чл.17 от Наредба № Н.12/12.04.2010г. за условията и реда за изплащане на възнагражденията и обезщетенията на воонослужещите

определят именно Министерство на отбраната като задълженото лице за изплащането на обезщетения за вреди от смърт на военнослужещ, загинал при или по повод изпълнение на служебните си задължения. Ответникът оспорва иска и по същество. Счита предявените рамери на обезщетенията от общо 1 000 000 лева за прекомерни и несъобразени с критерия за справедливост по чл.52 от ЗЗД. Не оспорва изложените в исковата молба факти относно настъпването на смъртта на военнослужещия, но сочи, че преди имитационното спускане с барокамера всички водолази са удостоверили с подписите си, че са в кондиция. Твърди, че при аутопсията е установена причината за смъртта – дилативна кардиомиопатия, която представлява заболяване на сърдечния мускул, свързано с развитие на сърдечна недостатъчност. Не е спорно, че с разпореждане на НОИ злополуката е приета за трудова. Соци, че на основание чл.233, ал.2 от ЗОВСРБ въз основа на решение на началника на отбраната от 07.12.2021г. на родителите и сина на военнослужещия са изплатени обезщетения в установения от закона размер – по 12 брутни месечни възнаграждения за всеки от тях /по 15 599.76 лева/. Позовава се на чл.233, ал.5 от закона, като сочи, че от определения от съда размер на обезщетенията следва да се приспадат така изплатените от Министерство на отбраната обезщетения и тези, изплатени от застрахователя /„ЗК Лев инс“ АД – към момента на злополуката или „Дженерали застраховане“ АД – към момента на признаването на злополуката за трудова/. Оспорва материалноправната легитимация на Д. К., която не е била в граждански брак с починалия, и на брата А. С., като твърди, че не са включени в кръга на правоимащите обезщетение лица по специалния закон – чл.233, ал.2 от ЗОВСРБ. Оспорва и причинно-следствената връзка между твърдяното влошаване на здравословното състояние на ищеца С. П. и смъртта на сина му. Позовава се на чл.25, ал.1 от НВМЕ относно задължението на военнослужещите на плавателна служба при освидетелстване да представят и медицинска документация за здравословното си състояние. Твърди, че при направените медицински прегледи и изследвания не са били констатирани заболявания или отклонения, а самият военнослужещ не е дал сведение за ритъмни нарушения или текущо вирусно заболяване, каквото може да е причина за възпаление на сърдечния мускул. Твърди, че заболяването на лицето е било с напреднало развитие – данни за сърдечна недостатъчност, която създава постоянен риск за живота и намалява прогнозната продължителност на живота. Соци също, че съгласно т.7.10 от приложение № 10 от НВМЕ отговорността за своевременно освидетелстване на военнослужещите на плавателна длъжност е на командира на военното формирование.

Съобразно доказателствата по делото и закона съдът намира следното:

Всички данни по делото сочат, че починалия С. С. П. е заемал длъжността “младши водолаз“ във водолазна група, водолазен катер, плаващи средства и съоръжения при военно формирование 34590-Бургас. През октомври 2019г. началникът на военното формирование е поискал от МБАЛ-Варна да бъде извършено медицинско освидетелстване за годност за щатен водолаз, на водолази от състава на това формирование. Предвидено е било за периода от 04.11.2019г. до 08.11.2019г. да бъдат проведени и имитационни водолазни спускания до 60 метра в хипербарни условия в хипербарния комплекс. С. П. бил включен в списъка на

водолазите, подлежащи на ежегодни медицински прегледи и за участие в имитационни водолазни спускания. На 04.11.2019г. били проведени медицински прегледи от военно-медицинска комисия, като според експертно решение № 1451/04.11.2019г. П. бил обявен за годен за плавателна длъжност щатен водолаз. На 06.11.2019г. П., заедно с други водолази, бил спуснат в барокамерата. По време на престоя вътре здравословното състояние на П. се влошило. Той имал неестествено положение на тялото и гледал в една точка, като не отговарял на въпросите на колегите си. Ето защо започнало аварийно изплаване, след което П. бил изваден от камерата и поставен да легне на носилка. Той бил неконтактен, посинял, със стиснати челюсти, нямал пулс и дихателна дейност и бил с широки отворени зеници на очите. Екип от лекари започнал да го реанимира, като състоянието му било критично – имал посиняло лице, без зенична реакция. След около половин час реанимационният екип констатирал смъртта на пострадалия. Аутопсията установила, че причина за смъртта му е дилатативна кардиомиопатия – заболяване на сърдечния мускул, водещо до хипертрофия и дилатация /разширение/ на сърцето. Развила се тотална сърдечна недостатъчност и остри ритмично-проводни нарушения на сърдечния мускул, които са непосредствена причина за настъпилата смърт. Всички тези факти се установяват от медицинските документи, приложени по делото, както и от постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство. То е прекратено, понеже е счетено, че не е налице извършено деяние, което да осъществява признаците на предвиден състав на престъпление.

Изготвената по делото съдебно-медицинска експертиза също е стигнала до заключение, че причина за смъртта на П. е дилатативна кардиомиопатия-заболяване на сърдечния мускул, водещо до хипертрофия и дилатация /разширение/ на сърцето. Установено е, че при аутопсията на трупа са налице признаци за начеваща тотална сърдечна недостатъчност, както и данни за хронично възпалително заболяване на миокарда. Вещите лица сочат, че от цитираните медицински документи не се установяват данни за диагностицирано при проведените прегледи и изследвания заболяване на сърцето. За да се постави диагнозата дилатативна кардиомиопатия следва да се проведе ехокардиографско изследване. Заболяването може да бъде установено и при компютър-томографско изследване на сърцето, ядрено-магнитен резонанс на сърцето, сцинтиграфско изследване и др., като в случая такива изследвания не са проведени. Не са представени медицински документи във връзка с възпалителни заболявания на П. в последните месеци преди смъртта му.

Следователно, доказва се по делото, а и няма спор, че при планирано имитационно водолазно спускане на 06.11.2019г. С. П. е починал.

С разпореждане от 29.10.2021г. на ТП на НОИ-Бургас, на основание чл.60, ал.1 КСО декларираната злополука от осигурителя Военно формирование 32890, станала със С. П., е приета за трудова злополука по чл.55, ал.1 КСО.

Няма спор, а и се установява от официалните документи – удостоверение за наследници, удостоверение за раждане и такова за родствени връзки, че детето С. е син на починалия, С. е негов баща, Г. е негова майка, а А. е негов брат. Майката на детето С. – Д., не е била в брак с починалия, а двамата са живеели на семейни начала.

Доколкото починалият е бил военнослужещ, обезщетенията на правоимащите лица за понесени от тях неимуществени вреди от смъртта му, се уреждат от ЗОВСРБ, който е специален по отношение на Кодекса на труда.

Според чл.233, ал.2 ЗОВСРБ на съпругата (съпруга), децата и родителите на военнослужещ, загинал при или по повод изпълнение на служебните задължения, се

изплаща еднократно парично обезщетение в размер 12 брутни месечни възнаграждения на всеки правоимащ. Получаването на обезщетението не се смята за приемане на наследство. Съгласно чл.233, ал.4 ЗОВСРБ обезщетение по ал. 1 и 2 не се изплаща, ако телесната повреда или смъртта са настъпили по време на отпуск, при самоволно отклонение от военна служба или при умишлено причиняване на увреждането или смъртта. Според чл.233, ал.5 ЗОВСРБ лицата по ал. 1 и 2 могат да търсят обезщетение и по общия исков ред. В този случай се дължи разликата между присъдената сума и полученото общо като обезщетение от Министерството на отбраната и от застрахователя. Ал.6 гласи, че дължимото обезщетение се намалява, ако пострадалият е допринесъл за увреждането. Според ал.7 за изплатеното обезщетение Министерството на отбраната има право на иск срещу лицето, което виновно е причинило увреждането или смъртта, или може да поиска издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.410, ал.1 ГПК срещу това лице, когато вината му е установена с влязла в сила присъда.

Предвид цитираните норми, по арг. от чл.233, ал.7 ЗОВСРБ, надлежен ответник по исковете е Министерството на отбраната.

Условията за заплащане на обезщетение по чл.233 ЗОВСРБ се доказват по делото. С. П. е бил военнослужещ, който е починал по повод изпълнение на служебните си задължения, понеже е участвал в имитационно водолазно спускане. Смъртта не е настъпила по време на отпуск, при самоволно отклонение от военна служба и не е умишлено причинена. При извършените медицински изследвания на 04.11.2019г. П. е бил определен за клинично здрав, което явно не е било вярно, след като е имал заболяване, от което е починал при спускане в барокамерата. Налице са действия от страна на компетентните служители, изразяващи се в допускане на пострадалия до извършване на имитационно спускане в барокамерата, което е отнело живота му. Ответното министерство има гаранционно-обезпечителна отговорност за заплащане на обезщетенията. Следователно, на правоимащите се дължат обезщетения за понесените от тях вреди.

Данните сочат, а и е безспорно, че на детето и родителите на загиналия са били изплатени обезщетения за понесените от тях вреди в размер на по 15599.76 лева, представляващи 12 брутни месечни възнаграждения за всеки правоимащ. Според чл.233, ал.5 ЗОВСРБ, правоимащите могат да търсят обезщетение и по общия исков ред. С други думи, ако те не са доволни от обезщетенията, платени им по административен ред от Министерството на отбраната, могат да заведат гражданско дело с претенция да им се присъдят по-високи обезщетения. В резултат на това е образувано и настоящото исково производство.

Лицата, претърпели неимуществени вреди от смъртта на П., следва да бъдат овъзмездени с присъждане на справедливи обезщетения. Съобразно разпоредбата на чл.52 ЗЗД за да се реализира справедливо възмездяване на претърпени от болки и страдания, е необходимо да се отчете действителният размер на моралните вреди, като се съобразят характерът и тежестта на уврежданията, интензитетът, степента, продължителността на болките и страданията, дали същите продължават или са приключили, както и

икономическата конюнктура в страната и общественото възприемане на критерия за “справедливост“ на съответния етап от развитие на обществото в държавата.

По отношение на обезщетенията, дължими на родителите съдът намира следното:

Категорично се установяват по делото понесените от майката и бащата на починалия душевни болки и страдания от смъртта на сина им. В тази връзка показания е дал св.Д., близък на семейството, който е заявил, че С. е живял с родителите си и с брат си преди да се събере с Д.. Когато двамата се събрали, закупили апартамент в същата сграда, в която живеят и родителите му. Той бил много близък с майка си и баща си, споделял с тях, допитвал се постоянно до тях, искал им съвети. Свидетелят не е виждал някой друг да е толкова близък с родителите си. Смъртта на С. се отразила много зле на майка му и баща му. Те и до днес не могат да го прежалят. Според свидетеля, при споменаване на покойника, родителите му винаги се просълзяват. Приемат случилото се много тежко и мъката им не е намаляла с времето. Предвид тези показания съдът намира, че отношенията между ишците и техния починал син преди внезапната му смърт са били изпълнени с изключително голяма обич, близост и топлина. Починалият С. е живеел дълго време с родителите си, след това, когато се задомил, закупил жилище в същата сграда, за да бъде отново близо до тях. Това сочи на голяма привързаност между него и родителите му. Майката и бащата постоянно са напътвали сина си, от своя страна той се е грижил за тях, дарявал им е обич, те са свързвали надеждите си с него. Загубата на сина им, внезапна и случила се когато той е бил в разцвета на силите си, на 36-годишна възраст, несъмнено е била много тежък удар за ишците, нанесла им е огромна и незаличима мъка и болка. Смъртта на детето им е предизвикала празнота, отчаяние и посттравматичен стрес в живота им, които не могат да превъзмогнат. Мъката им е голяма и едва ли ще бъде заличена от сърцата им докато са живи. Смъртта на С. е прекъснала завинаги и безвъзвратно тяхната връзка с него. Ето защо съдът намира, че душевните им страдания от смъртта на сина им следва да се репарират с обезщетение от по 180000 лева за всеки един от тях. От тези суми следва да се приспадат платените в полза на ишците обезщетения по чл.233, ал.2 ЗОВСРБ от по 15599.76 лева, за които има платежни нареждания, а и плащането им се признава. След приспадането, остава неплатено обезщетение от по 164400.24 лева за всеки от двамата ишци. Следва решение, с което се присъди в полза на всеки от родителите по 164400.24 лева обезщетение, ведно със законната лихва от момента на смъртта на сина им до изплащането, като се отхвърлят исквете за горниците до 200000 лева.

По отношение на обезщетенията, дължими на детето съдът намира следното:

Починалият има едно дете – С., родено през 2017г., което към момента на смъртта на баща си е нямало навършени три години, а сега е шестгодишно. Св.Иванова, приятелка на Д., е заявила, че тя се е притеснявала как ще обясни на детето за смъртта на неговия баща. Първоначално криела от детето и казвала, че баща му пътува с корабите. После се решила да му каже, че баща му е отишъл на небето и е станал звездичка. Макар в конкретния случай детето да е малко и да не може в пълна степен да осъзнае загубата на баща си, следва да се отбележи, че то започва да търпи неимуществени вреди от смъртта на

починалия в резултат на злополуката негов баща, тъй като е лишено за целия си живот от бащина закрила и издръжка. БОС отчита, че детето е завинаги лишено от присъствието на своя баща в живота си. Баща му няма да бъде до него нито докато С. расте, нито когато стане възрастен човек. През целия си живот детето ще бъде без подкрепата на баща си, няма да получава от него любов, привързаност, надежда, съвети, упование. В детето ще има празнота заради отсъствието на бащата. Така че всъщност неимуществените вреди за детето тепърва предстоят и то ще ги търпи значителен период от време. Вредите са пряка и непосредствена последица от непозволеното увреждане и макар да са бъдещи от гледна точка на момента на настъпване на вредоносния резултат, подлежат на обезщетяване към настоящия момент. Ето защо БОС счита, че справедливото обезщетение по смисъла на чл.52 ЗЗД се равнява на 170000 лева. Данните сочат, че в полза на детето също е било платено обезщетение по чл.233, ал.2 ЗОВСРБ в размер на 15599.76 лева, отделно от писмо на застрахователя Лев Инс АД се установява, че на детето е изплатено застрахователно обезщетение от 33000 лева. На основание чл.233 ал.5 ЗОВСРБ платените суми от работодателя и от застрахователя трябва да се вземат предвид и да се приспаднат от общото обезщетение, като след приспадането се дължи обезщетение от 121400.24 лева. Следва решение, с което ответното министерство се осъди да заплати на детето обезщетение от 121400.24 лева, ведно със законната лихва от увреждането до изплащането, като се отхвърли иска за горницата до 250000 лева.

По отношение на обезщетенията, претендирани от ищцата Д. К. и ищеца А. П. съдът намира следното:

Тези искове са неоснователни.

Ищцата К. не е съпруга на починалия, понеже е нямала сключен с него граждански брак. Ищецът П. е брат на починалия. Разпоредбата на чл.233, ал.2 ЗОВСРБ обаче лимитативно изброява лицата, които са правоимащи да получат обезщетение и това са съпругата (съпруга), децата и родителите на военнослужещия. Само тези категории лица са правоимащи. Ищцата не е съпруга на починалия и не попада в тези категории лица. Ищецът е брат на починалия и също не попада сред правоимащите по закон.

БОС счита, че в случая не могат да намерят приложение Постановление 4 от 25.05.1961г. на ППВС, Постановление 5 от 24.11.1969г. на ППВС и ТР № 1/21.06.2018г. на ВКС по т.д. № 1/2016г., които определят точно кои лица са легитимирани да търсят обезвреда за болки и страдания, причинени от смърт. Съгласно т. 2 от първото цитирано постановление, при смърт на пострадалия поради непозволено увреждане кръгът на лицата, които имат право на неимуществени вреди, се определя от съда по справедливост и обхваща най-близките роднини като низходящите, възходящите и съпруга. С Постановление 5 от 24.11.1969г. на ППВС, т. 2 от постановлението от 1961г. е допълнена в следния смисъл: имат право на обезщетение за неимуществени вреди и отглежданото, но неосиновено дете, съответно отглеждащият го, ако единият от тях почине вследствие непозволено увреждане, както и лицето, което е съжителствало на съпружески начала с починалия при непозволено увреждане, без да е бил сключен брак.

С ТР № 1/21.06.2018г. на ВКС по т.д. № 1/2016г., е прието, че материално легитимирани да получат обезщетение за неимуществени вреди от причинена смърт на техен близък са лицата, посочени в Постановление № 4 от 25.V.1961 г. и Постановление № 5 от 24.XI.1969 г. на Пленума на Върховния съд, и по изключение всяко друго лице, което е създадо трайна и дълбока емоционална връзка с починалия и търпи от неговата смърт продължителни болки и страдания, които в конкретния случай е справедливо да бъдат обезщетени. Прието е с ТР, че особено близка привързаност може да съществува между починалия и негови братя и сестри, баби/дядовци и внуци.

БОС счита, че постановките на тези тълкувателни актове в случая не могат да се приложат, понеже е налице специален закон – ЗОВСРБ, който в чл.233, ал.2 изрично е изброил кои са правоимащите лица и това са съпругата, децата и родителите на военнослужещия. Според настоящия съдебен състав, посочените постановления и тълкувателно решение важат само за общия случай на непозволено увреждане по ЗЗД, както и например за претенциите за обезщетение по повод смърт от трудова злополука по КТ. Това е така, доколкото чл.45 ЗЗД и чл.200 КТ не посочват изрично категориите правоимащи лица. В тези случаи ще важат постановките на тълкувателните актове. В настоящата хипотеза обаче се прилага чл.233, ал.2 ЗОВСРБ, който ясно и изрично посочва, че само съпругата, децата и родителите са правоимащи да получат обезщетение. Ето защо ищцата К. и ищецът П., понеже не попадат в тези категории лица, нямат право на обезщетения. Исковете им са неоснователни и трябва да се отхвърлят.

На основание чл.78, ал.1 ГПК ответникът трябва да бъде осъден да заплати на детето С. разноски съразмерно уважения иск от 4856 лева за заплатена държавна такса.

На основание чл.78, ал.3 ГПК детето С. трябва да се осъди да заплати на ответника 154.32 лева за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част на иска.

На основание чл.78, ал.3 ГПК ищцата Д. К. трябва да се осъди да заплати на ответника 300 лева за юрисконсултско възнаграждение.

На основание чл.78, ал.3 ГПК ищцата Г. П. трябва да се осъди да заплати на ответника 53.40 лева за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част на иска.

На основание чл.78, ал.3 ГПК ищецът С. П. трябва да се осъди да заплати на ответника 53.40 лева за юрисконсултско възнаграждение, съразмерно на отхвърлената част на иска.

На основание чл.78, ал.3 ГПК ищецът А. П. трябва да се осъди да заплати на ответника 300 лева за юрисконсултско възнаграждение.

В полза на адв.Стоян Чапразлиев следва да се присъди, на основание чл.38, ал.2 ЗА адвокатско възнаграждение от 9506 лева, съразмерно на уважения иск, доколкото е защитава при условията на безплатна адвокатска помощ детето С..

В полза на адв.Соня Скъпиева следва да се присъди, на основание чл.38, ал.2 ЗА адвокатско възнаграждение от общо 22452 лева, съразмерно на уважения иск, доколкото е

защитавала при условията на безплатна адвокатска помощ ищите-родители на починалия /по 11226 лева за всеки от тях/.

На основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът трябва да заплати в полза на съда такса от 13152 лева, върху уважените размери на исковете, предявени от Г. П. и С. П., и разноски за експертиза от 1423.21 лева, съразмерно на уважените искове.

Мотивиран от горното, Бургаският окръжен съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 да заплати на С. С. П., ЕГН *****, представляван от майка си Д. М. К., ЕГН *****, двамата с адрес *** на основание чл.233, ал.5 ЗОВСРБ сумата от **121400.24 лева** /сто двадесет и една хиляди и четиристотин лева и двадесет и четири стотинки/ обезщетение за понесени неимуществени вреди, представляващи душевни страдания от смъртта на неговия баща С. С. П., настъпила на 06.11.2019г. по време на военната му служба във военно формирование 34590 – Бургас, ведно със законната лихва от 06.11.2019г. до изплащането, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата до 250000 лева.

ОСЪЖДА Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 да заплати на Г. А. П., ЕГН *****, с адрес *** на основание чл.233, ал.5 ЗОВСРБ сумата от **164400.24 лева** /сто шестдесет и четири хиляди и четиристотин лева и двадесет и четири стотинки/ обезщетение за понесени неимуществени вреди, представляващи душевни страдания от смъртта на нейния син С. С. П., настъпила на 06.11.2019г. по време на военната му служба във военно формирование 34590 – Бургас, ведно със законната лихва от 06.11.2019г. до изплащането, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата до 200000 лева.

ОСЪЖДА Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 да заплати на С. С. П., ЕГН *****, с адрес *** на основание чл.233, ал.5 ЗОВСРБ сумата от **164400.24 лева** /сто шестдесет и четири хиляди и четиристотин лева и двадесет и четири стотинки/ обезщетение за понесени неимуществени вреди, представляващи душевни страдания от смъртта на неговия син С. С. П., настъпила на 06.11.2019г. по време на военната му служба във военно формирование 34590 – Бургас, ведно със законната лихва от 06.11.2019г. до изплащането, като ОТХВЪРЛЯ иска за горницата до 200000 лева.

ОТХВЪРЛЯ иска на Д. М. К., ЕГН *****, с адрес *** против Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 да бъде осъден ответникът да й заплати на основание чл.233, ал.5 ЗОВСРБ сумата от **200000 лева** /двеста хиляди лева/ обезщетение за понесени неимуществени вреди, представляващи душевни страдания от смъртта на съжителстващия с нея С. С. П., настъпила на 06.11.2019г. по време на военната му служба във военно формирование 34590 – Бургас, ведно със законната лихва от 06.11.2019г. до изплащането.

ОТХВЪРЛЯ иска на А. С. П., ЕГН *****, с адрес *** против Министерството

на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 да бъде осъден ответникът да му заплати на основание чл.233, ал.5 ЗОВСРБ сумата от **150000 лева** /сто и петдесет хиляди лева/ обезщетение за понесени неимуществени вреди, представляващи душевни страдания от смъртта на брат му С. С. П., настъпила на 06.11.2019г. по време на военната му служба във военно формирование 34590 – Бургас, ведно със законната лихва от 06.11.2019г. до изплащането.

ОСЪЖДА Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 да заплати на С. С. П., ЕГН *****, представляван от майка си Д. М. К., ЕГН *****, двамата с адрес *** сумата от **4856 лева** /четири хиляди осемстотин петдесет и шест лева/ разноски по делото.

ОСЪЖДА Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 да заплати на адв.Стоян Чапразлиев, ЕГН ***** от АК-Бургас адвокатско възнаграждение от **9506 лева** /девет хиляди петстотин и шест лева/ на основание чл.38, ал.2 ЗА.

ОСЪЖДА Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 да заплати на адв.Соня Скъпиева, ЕГН ***** от АК-Бургас адвокатско възнаграждение от **22452 лева** /двадесет и две хиляди четиристотин петдесет и два лева/ на основание чл.38, ал.2 ЗА.

ОСЪЖДА С. С. П., ЕГН *****, представляван от майка си Д. М. К., ЕГН *****, двамата с адрес *** да заплати на Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 сумата от **154.32 лева** /сто петдесет и четири лева и тридесет и две стотинки/ разноски по делото.

ОСЪЖДА Д. М. К., ЕГН *****, с адрес *** да заплати на Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 сумата от **300 лева** /триста лева/ разноски по делото.

ОСЪЖДА Г. А. П., ЕГН *****, с адрес *** да заплати на Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 сумата от **53.40 лева** /петдесет и три лева и четиридесет стотинки/ разноски по делото.

ОСЪЖДА С. С. П., ЕГН *****, с адрес *** да заплати на Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 сумата от **53.40 лева** /петдесет и три лева и четиридесет стотинки/ разноски по делото.

ОСЪЖДА А. С. П., ЕГН *****, с адрес *** да заплати на Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 сумата от **300 лева** /триста лева/ разноски по делото.

ОСЪЖДА Министерството на отбраната, с адрес гр.София, ул.“Дякон Игнатий“ 3 да заплати по сметка на БОС сумата от **13152 лева** /тринадесет хиляди сто петдесет и два лева/ държавна такса за уважените искиове и сумата от **1423.21 лева** /хиляда четиристотин двадесет и три лева и двадесет и една стотинки/ разноски за експертиза.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщението пред Бургаския апелативен съд.

Съдия при Окръжен съд – Бургас: _____